
PRYSZAŃCOWANIE (3) *sb n*

Oba a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w -owanie).

sg N przyszańcowani(e) (2). ◊ [G przyszańcowani(a).] ◊ A przyszańcowani(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Okopanie się w szańcach w pobliżu czegoś (3) : BielSpr 63v marg cf przyszańcowanie pod co.

pryszańcowanie pod co (2): (marg) Przyźńancowanie. (-) Przyźńancowanie też pod mur blisko rozmáithe bywa [...]. Ná blińkie á prędkie przyźńancowanie pod miáfto álbo zamek nalepńze fą wozy s pułkóńzki wybuchowane náńypáne Ziemie BielSpr 63v; [KronMieszcz 38].

[Szereg: »położenie albo przyszańcowanie«: O jako to srogie ognie a gwałtowne były, po całej nocy gorzały, a częścią też dla tego, aby nieprzyjaciel postrach wzięwszy, położenia, albo przyszańcowania nie mógł mieć pod miasto. KronMieszcz 38.]

Cf [PRYSZAŃCOWAĆ], PRYSZAŃCOWAĆ SIĘ

KO